ספר יצירה מאת אברהם אבינו
נדפס פה מנטובה בשנת שכ״ב.

פרק ראשון

מ״א בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק יה יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים חיים אל שדי רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו.
וברא את עולמו בשלשה ספרים בספר וספר וספור. עשר ספירות בלימה ועשרים ושתים אותיות יסוד:

מ״ב עשר ספירות כמספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחיד מכוונת באמצע כמלת הלשון בפה וכמלת המעור:

מ״ג עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר הבן בחכמה וחקור בבינה בחון בהם וחקור מהם דע וחשוב וצור והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו כי הוא יוצר וברא ובורא לבדו ואין זולתו ומדתו עשר ואין להם סוף:

מ״ד עשר ספירות בלימה בלום לבך מלהרהר בלום פיך מלדבר ואם רץ לבך שוב למקום שלכך נאמר וחחיות רצוא ושוב ועל דבר זה נכרת ברית:

מ״ה עשר ספירות בלימה נעץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת. דע וחשוב וצור שאדון יחיד והיוצר אחד ואין לו שני ולפני אחד מה אתה סופר:

מ״ו עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף עומק ראשית ועומק אחרית עומק טוב ועומק רע עומק רום ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק צפון ועומק דרום אדון יחיד אל מלך נאמן מושל בכולם ממעון קדשו עד עולמי עד:

מ״ז עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם קץ ודברו בהם ברצוא ושוב ולמאמרו כסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחוים:

מ״ח עשר ספירות בלימה ועשרים ושתים אותיות יסוד. שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות ורוח בכל אחת מהן:

מ״ט עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים נכון כסאו מאז ברוך שמו של חי העולמים תמיד לעולם ועד קול ורוח ודיבור, ודיבור זה הוא רוח הקודש, לראשיתו אין תחלה לאחריתו אין תכלית:

מ״י עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים שתים רוח מרוח שלש מים מרוח ארבע אש ממים ורום ותחת מזרח ומערב צפון ודרום:

מ״יא שתים רוח מרוח חקק וחצב בהם ארבע רוחות השמים מזרח ומערב צפון ודרום ורוח בכל אחת מהן:

מ״יב שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, עשאן כמין ערוגה הציבן כמין חומה סככן כמין מעזיבה ויצק עליהם שלג ונעשה עפר שנאמר כי לשלג יאמר הוא ארץ. תהו זה קו ירוק המקיף את כל העולם, בהו אלו אבנים מפולמות משוקעות בתהום ומביניהם המים יוצאין:

מ״יג ארבע אש ממים חקק וחצב בה כסא הכבוד שרפים ואופנים וחיות הקודש ומלאכי השרת ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש להוט:

מ״יד חמש חתם רום ברית שלש אותיות מן הפשוטות וקבעם בשמו הגדול יה״ו וחתם בהם שש קצוות ופנה למעלה וחתמו בה״י. שש חתם תחת ופנה למטה וחתמו ביו״ה. שבע חתם מזרח ופנה לפניו וחתמו בוי״ה. שמנה חתם מערב ופנה לאחריו וחתמו בוה״י. תשע חתם דרום ופנה לימינו וחתמו ביו״ה. עשר חתם צפון ופנה לשמאלו וחתמו בהו״י. אלו עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים שתים רוח מרוח שלש מים מרוח ארבע אש ממים רום ותחת מזרח ומערב צפון ודרום:

פרק שני

מ״א עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות. וכולן חקוקות בקול וחצובות ברוח קבועות בפה בחמש מקומות, אותיות אחה״ע, גיכ״ק, דטלנ״ת, זסצר״ש, בומ״ף, קשורות בלשון כשלהבת קשורה בגחלת, אחה״ע משמשת בסוף הלשון ובבית הבליעה. בומ״ף בין השפתים ובראש הלשון. גיכ״ק על שלישיתה של לשון נכרתת. דטלנ״ת בראש הלשון משמשת עם הקול. זסצר״ש בין השיניים ובלשון שכובה ושטוחה:

מ״ב עשרים ושתים אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל״א שערים וחוזר הגלגל פנים ואחור, וסימן לדבר אם בטובה אין למעלה מענג ואם ברעה אין למטה מנגע:

מ״ג עשרים ושתים אותיות חקקן חצבן שקלן והמירן א׳ עם כולן וצרפן וצר בהם נפש כל היצור ונפש כל העתיד לצור:

מ״ד כיצד שקלן והמירן אל״ף עם כולן וכולן עם אל״ף בי״ת עם כולן וכולן עם בי״ת וכן כולם וכולן חוזרות חלילה ונמצאות יוצאות ברל״א שערים ונמצא כל היצור וכל הדיבור יוצא משם אחד:

מ״ה יצר מתהו ממש ועשה את אינו ישנו וחצב אבנים גדולות מאויר שאינו נתפס:

פרק שלישי

מ״א שלש אמות אמ״ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בינתים:

מ״ב שלש אמות אמ״ש סוד גדול ומכוסה ומופלא וספון בששה טבעות ויצאו מהם אש מים ורוח ומתחלקים זכר ונקבה. דע וחשוב וצור שהאש נושא מים:

מ״ג שלש אמות אמ״ש תולדות השמים אש ותולדות אויר רוח ותולדות ארץ מים. אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע בינתים ומהם נולדו אבות ומהם נברא הכל:

מ״ד שלש אמות אמ״ש בעולם רוח מים ואש, שמים נבראו מאש וארץ נבראת ממים ואויר מרוח מכריע בינתים:

מ״ה שלש אמות אמ״ש בשנה חום וקור ורוויה , חום נברא מאש קור נברא ממים ורויה מרוח מכריע בינתים:

מ״ו שלש אמות אמ״ש בנפש ראש בטן וגויה, ראש נברא מאש ובטן נברא ממים וגויה מרוח מכריע בינתים:

מ״ז שלש אמות אמ״ש חקקן חצבן צרפן וחתם בהם שלש אמות אמ״ש בעולם ושלש אמות אמ״ש בשנה ושלש אמות בנפש זכר ונקבה:

מ״ח המלך אות אל״ף ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אויר בעולם רויה בשנה גויה בנפש זכר ונקבה. המלך אות מ״ם במים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם ארץ בעולם וקור בשנה ובטן בנפש זהר ונקבה. המלך אות שי״ן באש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שמים בעולם וחום בשנה וראש בנפש זכר ונקבה:

מ״ט כיצד צרפן אמ״ש אש״ם, מא״ש מש״א, שא״ם שמ״א. שמים אש, אויר רוח, ארץ מים. ראשו של אדם אש, בטנו מים, לבו רוח:

מ״י שלש אמות אמ״ש. נוצר עם
א רוח אויר רויה גויה חק לשון בינתים. נוצר עם
מ מים ארץ קור בטן כף זכות. נוצר עם
ש אש שמים חום ראש כף חובה, זהו אמ״ש:

פרק רביעי

מ״א שבע כפולות בג״ד כפר״ת יסודן חיים שלום חכמה ועושר וזרע וחן וממשלה מתנהגות בשתי לשונות שהן כפול של תמורות ב״ב ג״ג ד״ד כ״כ פ״פ ר״ר ת״ת תבנית רך וקשה גבור וחלש והן תמורות, תמורת חכמה אולת תמורת עושר עוני תמורת זרע שממה תמורת חיים מות תמורת ממשלה עבדות תמורת שלום מלחמה תמורת חן כיעור:

מ״ב שבע כפולות בג״ד כפר״ת שבעה ולא ששה שבעה ולא שמנה מכוון שש צלעות וששה סדרים והיכל הקדש מכוון באמצע ברוך כבוד ה׳ ממקומו הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו, והוא נושא את כולן:

מ״ג שבע כפולות בג״ד כפר״ת יסוד חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם ז׳ כוכבים בעולם ז׳ ימים בשנה ז׳ שערים בנפש שבעה ושבעה:

מ״ד כיצד צרפן שתי אבנים בונות שני בתים, ג׳ אבנים בונות ו׳ בתים, ד׳ אבנים בונות כ״ד בתים, ה׳ אבנים בונות ק״כ בתים, ו׳ אבנים בונות ז׳ מאות ועשרים בתים, ז׳ אבנים בונות חמשת אלפים וארבעים בתים. מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האזן יכולה לשמוע:

מ״ה המלך אות בי״ת בחכמה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שבתאי בעולם ושבת בשנה ופה בנפש זכר ונקבה:

מ״ו המלך אות גימ״ל בעושר וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם צדק בעולם יום אחד בשבת בשנה ועין ימין בנפש זכר ונקבה:

מ״ז המלך אות דל״ת בזרע וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם מאדים בעולם יום שני בשבת בשנה ועין שמאל בנפש זכר ונקבה:

מ״ח המלך אות כ״ף בחיים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם חמה בעולם יום שלישי בשבת בשנה ואף ימין בנפש זו״נ:

מ״ט המלך אות פ״א בממשלה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם נוגה בעולם ורביעי בשבת בשנה ואף שמאל בנפש זכר ונקבה:

נ״ המלך אות ר״ש בשלום וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם כוכב בעולם יום חמישי בשבת בשנה ואזן ימין בנפש זו״נ:

נ״א המלך אות ת״ו בחן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם לבנה בעולם יום ששי בשבת בשנה ואזן שמאל בנפש זכר ונקבה. ובהן חצב שבעה רקיעין שבע ארצות שבעה ימים שבע נהרות שבעה מדברות שבעה ימים שבעה
שבועות שבע שנים שבע שמיטות שבעה יובלות והיכל הקדש לפיכך חצב שביעי לכל חפץ תחת השמים:

מ״ב שבעה כוכבים בעולם שבתי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה. שבעה ימים בשנה ז׳ ימי השבוע. שבעה שערים בנפש זכר ונקבה שתי עינים שתי אזנים שני נקבי האף והפה:

מ״ג שבעה רקיעים ויילון רקיע שחקים זבול מעון מכון ערבות. שבעה ארצות אדמה תבל נשיה ציה חלד ארץ גיא, והעמידם אחד אחד לבדו. עולם לבדו נפש לבדה שנה לבדה:

מ״ד שבע כפולות בג״ד כפר״ת. נוצר עם ב שבתאי שבת ופה חיים מות.
נוצר עם ג צדק א׳ בשבת עין ימין שלום רע.
נוצר עם ד מאדים ב׳ בשבת עין שמאל חכמה אולת.
נוצר עם כ חמה ג׳ בשבת אף ימין עושר עוני.
נוצר עם פ נוגה ד׳ בשבת אף שמאל זרע שממה.
נוצר עם ר כוכב ה׳ בשבת אזן ימין חן כיעור.
נוצר עם ת לבנה ו׳ בשבת אזן שמאל ממשלה עבדות, והן בג״ד כפר״ת:

פרק חמישי

מ״א שנים עשר פשוטות ה״י ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק יסודן ראיה שמיעה ריח שיחה לעיטה תשמיש הלוך רוגז שחוק הרהור שמחה שינה:

מ״ב שנים עשר פשוטות ה״י ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק, יסודן י״ב ולא י״א י״ב ולא י״ג שנים עשר גבולי אלכסוניין מפוצלין לששה סדרים מופסקין בין רוח לרוח. גבול מזרחית רומית גבול מזרחית צפונית גבול מזרחית תחתית, גבול דרומית רומית גבול דרומית מזרחית גבול דרומית תחתית, גבול מערבית רומית גבול מערבית דרומית גבול מערבית תחתית, גבול צפונית רומית גבול צפונית מערבית גבול צפונית תחתית ומתרחבין והולכין עד עדי עד והן הן גבעות עולם:

מ״ג שנים עשר פשוטות ה״י ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק, חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם י״ב מזלות בעולם י״ב חדשים בשנה י״ב מנהיגים בנפש זכר ונקבה, שני עליזים שני לועזים, שני יועצים שני עליצים, והם קורקבנין שנים, שתי ידים, ושתי רגלים, עשאן כמין מריבה (צרפן) ערכן כמין מלחמה זה לעומת זה:

מ״ד שלשה אחד אחד לבדו עומד אחד מזכה ואחד מחייב ואחד מכריע בינתים:

מ״ה שבעה שלשה מול שלשה ואחד מכריע בינתים. ושנים עשר עומדין במלחמה. שלשה אוהבים שלשה אוריבים שלשה מחיים ושלשה ממיתים. שלשה אוהבים הלב והאזנים והעינים. שלשה שונאים הכבד והמרה והלשון. שלשה מחיים שני נקבי האף והטחול. ושלשה ממיתים שני הנקבים והפה. ואל מלך נאמן מושל בכולם ממעון קדשו עד עדי עד:

מ״ו אחד ע״ג שלשה. שלשה ע״ג שבעה. שבעה ע״ג שנים עשר וכולם אדוקין זה בזה וסימן לדבר כ״ב חפצים וגוף אחד:

מ״ז ואלו הן י״ב מנהיגים ב׳ ידים ב׳ רגלים ב׳ כליות כבד מרה טחול המסס קורקבן קיבה:

מ״ח המלך אות ח׳ בשיחה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם טלה בעולם וניסן בשנה וכבד בנפש זכר ונקבה:

מ״ט המלך אות ו׳ בהרהור וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שור בעולם ואייר בשנה ומרה בנפש זכר ונקבה:

מ״י המלך אות ז׳ בהילוך וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם תאומים בעולם וסיון בשנה וטחול בנפש זכר ונקבה:

מ״א המלך אות ח׳ בראיה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם סרטן בעולם ותמוז בשנה והמסס בנפש זכר ונקבה:

מ״ב המלך אות ט׳ בשמיעה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אריה בעולם ואב בשנה וכוליא ימין בנפש זכר ונקבה:

מ״ג המלך אות י׳ במעשה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם בתולה בעולם ואלול בשנה וכוליא שמאל בנפש זכר ונקבה:

מ״ד המלך אות ל׳ בתשמיש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם מאזנים בעולם ותשרי בשנה וקורקבן בנפש זכר ונקבה:

מ״ו המלך אות ג׳ בריח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם עקרב בעולם ומרחשוון בשנה וקיבה בנפש זכר ונקבה:

מ״ז המלך אות ס׳ בשינה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם קשת בעולם וכסלן בשנה ויד ימין בנפש זכר ונקבה:

מ״ח המלך אות ע׳ ברוגז וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם גדי בעולם וטבת בשנה ויד שמאל בנפש זכר ונקבה:

מ״ט המלך אות צ׳ בלעיטה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם דלי בעולם ושבט בשנה ורגל ימין בנפש זכר ונקבה:

נ״ המלך אות ק׳ בשחוק וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם דגים בעולם ואדר בשנה ורגל שמאל בנפש זכר ונקבה:

נ״א החצה את העדים והעמידן אחד אחד לבדו עולם לבדו שנה לבדה נפש לבדה:

נ״ב י״ב פשוטות ה״י ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק.

ה טלה ניסן כבד ראיה סמיות.	נוצר עם
ו שור אייר מרה שמיעה חרשות.	נוצר עם
ז תאומים סיון טחול ריחה ותתרות.	נוצר עם
ח סרטן תמוז המסס שיחה ואלמות.	נוצר עם
ט אריה אב כוליא ימין לעיטה רעבון.	נוצר עם
י בתולה אלול כוליא שמאל מעשה וגדמות.	נוצר עם
ל מאזנים תשרי קורקבן תשמיש סריסות.	נוצר עם
נ עקרב מרחשון קיבה הלוך חגרות.	נוצר עם
ס קשת כסלו יד ימין רוגז ונטול כבד.	נוצר עם
ע גדי טבת יד שמאל שחוק ונטול הטחול.	נוצר עם
צ דלי שבט רגל ימין הרהור ונטול הלב.	נוצר עם

ק דגים אדר רגל שמאל שינה נעור. זהו י״ב פשוטות ה״י ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק, וכולן אדוקין בתלי וגלגל ולב:

פרק שישי

מ״א ג׳ אמות אמ״ש ז׳ כפולות בג״ד כפר״ת י״ב פשוטות ה״י ז״ח ט״י ל״נ ס״ע צ״ק. אלו הם י״ב אותיות שבהם יסד י״ה ה׳ צבאות אלהי ישראל אלהים חיים אל שדי רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו. ב׳ שמות י״ה ידו״ד, צבאות שהוא אות בצבא שלו. אלהי ישראל שר בפני אל. אלהים חיים ג׳ נקראו חיים אלהים חיים מים חיים עץ החיים. אל קשה. שדי שעד כאן די. רם שהוא יושב ברומו של עולם ורם על כל רמים. ונשא שהוא נושא וסובל במעלה ובמטה. שכל הנושאין הם למטה ומשאן למעלה והוא למעלה ונושא למטה, הוא נושא וסובל את כל העולם כולו. שוכן עד שמלכותו עדי עד ואין לו הפסק. וקדוש שמו שהוא קדוש ומשרתיו קדושים ולא אומרים קדוש קדוש קדוש:

מ״ב י״ב למטה זי״ן ע״ע וג׳ ע״ג ז׳. מן הג׳ יסד מעונו וכולם תלויים ועומדים באחד, סימן לאחד אין לו שני ומלך יחיד בעולמו שהוא אחד ושמו אחד:

מ״ג ג׳ אבות ותולדותיהן, ז׳ כוכבים ואצבאותיהן, וי״ב גבולי אלכסון ראיה לדבר עדים נאמנים עולם שנה נפש:

מ״ד עולם ספירתו בי׳ וי״ב אש רוח מים ז׳ כוכבים י״ב מזלות. שנה ספירתו בי׳ וי״ב קור חום רויה ז׳ ימים י״ב חדשים. נפש ספירתו בי׳ וי״ב ראש גויה בטן ז׳ שערים י״ב מנהיגים:

מ״ה חק עשרה (צ״ל כ״ב) ג׳ ז׳ י״ב פקידין בתלי גלגל ולב. תלי בעולם כמלך על כסאו גלגל בשנה כמלך במדינה לב בנפש כמלך במלחמה:

מ״ו כללו של דבר מקצת אלו מצטרפין עם אלו ואלו תמורות אלו, אלו כנגד אלו ואלו כנגד אלו ואם אין אלו אין אלו וכולם אדוקין בתלי גלגל ולב:

מ״ז גם את כל חפץ זה לעומת זה עשה אלהים טוב לעומת רע רע לעומת טוב טוב מטוב רע מרע הטוב מבחין את הרע והרע מבחין את הטוב טובה גנוזה לטובים ורעה גנוזה לרעים:

מ״ח וכיון שבא אברהם אבינו ע״ה הביט וראה וחקר והבין וחקק וחצב וצרף ויצר וחשב ועלתה בידו ונגלה עליו אדון הכל יתברך שמו לעד והושיבו בחיקו ונשקו על ראשו וקראו אברהם אוהבו זכרת ברית לו ולזרעו עד עולם והאמין בה׳ ויחשבה לו צדקה, וקרא עליו כבוד ה׳ דסתיב בטרם אצרך בבטן ידעתיך. וכרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו והוא לשון הקדש. קשר עשרים ושתים אותיות בלשונו. והקב״ה גילה לו את סודן, משכן במים דלקן באש רעשן ברוח בערן בשבעה כוכבים נהגן בי״ב מזלות:

מ״ט שמים אש חום ראש, אויר רוח רויה גויה, ארץ מים קור בטן זהו אמ״ש:

מ״י שבתאי שבת פה. צדק א׳ בשבת עין ימין. מאדים ב׳ בשבת עין שמאל. חמה ג׳ בשבת אף ימין. נוגה ד׳ בשבת אף שמאל. כוכב ה׳ בשבת אזן ימין. לבנה ו׳ בשבת אזן שמאל זהו בג״ד כפר״ת:

נ״א ואלו י״ב מזלות (י״ב חדשים י״ב מנהיגים) טלה ניסן כבד ראיה סמיות שור אייר מרה שמיעה חרשות (כוי כדלעיל פ״ח מכ״א):

נ״ב ג׳ אויבים לשון כבד מרה. ג׳ אוהבים עינים אזנים לב. ג׳ מחיים שינים חוטם טחול. ג׳ ממיתים ב׳ נקבים תחתונים ופה:

נ״ג ג׳ אינם ברשותו עיניו אזניו חוטמו. ג׳ שמועות טובות לאזן ברכה שמועה טובה קלוס. ג׳ ראיות רעות עין נואפת עין רעה עין מנדת. ג׳ ראיות טובות בשת אין טובה עין נאמנת. ג׳ רעות ללשון דבור רע והמלשין והמדבר אחד בפה אחד בלב.
ג׳ טובות ללשון שתיקה ושמירת הלשון ודבור האמת:

סליק ספר יצירה הקדוש, בעזר שמו יתברך ויתעלה:

מתנת מכללת לוסקי – 1800-33-99-66
www.lousky.co.il